

[Boligministeren.]

ler, dels fordi de ikke har et befolkningsunderlag af den størrelse, som skal til for at klare finansieringen, dels fordi de ligger i så voldsom en udvikling, at det er nødvendigt og rimeligt, at de i tide sikrer sig arealer dels til de formål, kommunerne selv har, de offentlige formål, men naturligvis også og ikke mindst sikrer sig, at der bliver arealer til det boligbyggeri, som skal finde sted.

I anledning af de mange bemærkninger, der er gjort om lånene til de almennyttige boligselskaber, vil jeg sige, at det er jo ikke noget nyt; det er jo en ganske almindelig praksis, som vi har haft i mange år, der er taget med her; vi har i adskillige år kunnet låne penge til de almennyttige boligselskaber, så de på et tidspunkt, hvor de endnu ikke havde kapital dertil, kunne sikre sig køb af arealer, hvor et byggeri om kortere eller længere tid skulle finde sted.

Jeg tror ikke så forfærdelig meget på, at det skulle betyde stigninger i priserne. Når hr. Hastrup siger, at det naturligvis må indebære, at jordudbuddet forøges, er jeg da enig; men det sker jo også stadig væk; jordudbuddet er jo ikke sådan et fast areal, der ligger der, og hvor prisdannelsen finder sted, alt efter hvor mange penge der står til rådighed. Der foregår en stadig udvikling, det er opgaver, der løses af kommunerne; det er jo byudviklingsudvalgene, hvori kommunerne er repræsenteret, der fastlægger byudviklingen og zoneinddelingen, og vi har på fornemmelsen i boligministeriet, at det går udmærket. Vi er overordentlig tilfredse med det arbejde, der gøres af byudviklingsudvalgene, og jeg mener, det er nyttigt. Men jeg vil da gerne gøre opmærksom på, at der i det område, hvor det vel særlig presser på, i det stor-københavnske område, efter vor opfattelse er en betydelig rummelighed for det boligbyggeri, vi kan regne med skal finde sted her i de kommende år. Efter den sidste opgørelse, fra september 1966, skulle der være en rummelighed i hovedstadsområdet, der skulle kunne medføre opførelse af 316.000 boliger. Hvis vi regner med en årlig bebyggelse på en 13.000-14.000, vil der foreløbig være arealer til 22 år. Det, der er afgørende, er, at man får disse arealer byggemodnet i et sådant omfang,

at de bliver stillet til rådighed for det boligbyggeri — og naturligvis også det erhvervsbyggeri — der skal finde sted.

Så har der været talt meget om illusionsnummeret boligfonden. Der er dog det at sige til det, at ved illusionsnumre kommer der som regel ingenting eller blot en kanin op af hatten. Her kommer der nogle resultater på et område, hvor jeg mener vi — det har jeg forstået på debatten — er enige om at opgaverne skal løses. Det er klart, at man kunne vælge en sædvanlig fremgangsmåde, tage opgave for opgave og søge årlige bevillinger på finanslovene til de enkelte opgaver; det var en vej, der kunne anvendes. Men vi har valgt — og jeg mener, det er rigtigt — at tage fat på den række opgaver her, der ikke er en række usammenhængende opgaver — som jeg tror fru Else-Merete Ross sagde — men netop sammenhængende opgaver, idet de alle sammen har at gøre med den fremtidige byudvikling. Det har både byggemodningen, sikringen af arealer, byfornyelsen og de saneringsopgaver, som vi står over for, i allerhøjeste grad. De har en sammenhæng. Altså skal vi ud over det, vi har lavet ved boligløsningen med de almindelige regler for rammen for det sociale byggeri, huslejudviklingen osv., også prøve på at løse nogle af de opgaver, der måtte ligge derudover, og som vi altså ikke i enkeltheder beskæftigede os med dengang, synes jeg det er rimeligt, at vi gør det med en vis hensyntagen til en planlægning for byernes udvikling. Det ville vi ikke i samme grad kunne gøre, hvis vi, skal vi sige det enkelte år, skulle sidde og træffe afgørelse om en bevilling af den og den størrelsesorden. Derfor mener jeg, fondsdannelsen vil være det rigtige; det kan diskuteres, om den skal ske på den måde, at man overfører obligationsbeholdninger; jeg synes, det er rimeligt at have en obligationsbeholdning med et renteprovenu som udgangspunkt, men jeg mener altså også, man må anvende de andre veje. De penge skal naturligvis år for år stilles til rådighed ved bevillinger, og det er klart, som det også står i lovforslaget, at de skal stilles til rådighed over de årlige bevillingslove. Der skal tages stilling til her i folketinget, i hvilket omfang man mener der skal stilles midler til rådighed.